

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 124

32e jaargang

5 mei 1989

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

89/297/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 13 april 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de zijdelingse afscherming (zijdelingse beschermingsinrichtingen) bij bepaalde motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan 1

89/298/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 17 april 1989 tot coördinatie van de eisen gesteld aan de opstelling van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus dat moet worden gepubliceerd bij een openbare aanbieding van effecten 8

89/299/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 17 april 1989 betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen 16

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 13 april 1989

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de zijdelingse afscherming (zijdelingse beschermingsinrichtingen) bij bepaalde motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan

(89/297/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het van belang is de maatregelen vast te stellen die ertoe bestemd zijn de interne markt geleidelijk tot stand te brengen in de loop van een periode die eindigt op 31 december 1992; dat de interne markt een ruimte zonder interne grenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal gewaarborgd is;

Overwegende dat de technische voorschriften waaraan voertuigen overeenkomstig de nationale wetgeving moeten voldoen, onder meer betrekking hebben op de zijdelingse beschermingsinrichtingen van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan;

Overwegende dat deze voorschriften van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; dat het daarom noodzakelijk is dat alle Lid-Staten dezelfde voorschriften vaststellen, hetzij in aanvulling op, hetzij in plaats van de bestaande voorschriften, met name ten einde voor elk voertuigtype de uitvoering mogelijk te maken van de EEG-typegoedkeuringsprocedure van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de

Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/403/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat het ter verhoging van de verkeersveiligheid noodzakelijk is om alle voertuigen van zwaardere gewichtscategorieën met zijdelingse beschermingsinrichtingen uit te rusten ten einde de niet beschermde weggebruikers (voetgangers, fietsers, bromfietzers en motorrijders) op doelmatige wijze te beschermen tegen het gevaar onder de zijkant van deze voertuigen te geraken;

Overwegende dat om praktische redenen voor de toepassing van deze richtlijn ten aanzien van nieuwe typegoedkeuringen en nieuwe voertuigen verschillende termijnen dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de onderlinge aanpassing van de nationale wetgevingen inzake motorvoertuigen de wederzijdse erkenning van de door elk van de Lid-Staten op basis van gemeenschappelijke voorschriften uitgevoerde controles met zich brengt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder „voertuig”, elk motorvoertuig van de categorieën N₂ en N₃ en aanhangwagens van de categorieën O₃ en O₄, zoals omschreven in bijlage I van Richtlijn 70/156/EEG, bestemd om aan het wegverkeer deel te nemen, met of zonder carrosserie en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km per uur.

⁽¹⁾ PB nr. C 265 van 5. 10. 1987, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. C 94 van 11. 4. 1988, blz. 23.

⁽³⁾ PB nr. C 80 van 28. 3. 1988, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 220 van 8. 8. 1987, blz. 44.

Artikel 2

1. De Lid-Staten mogen de EEG- of de nationale goedkeuring van een voertuig niet weigeren om met de zijdelingse beschermingsinrichtingen verband houdende redenen indien dat voertuig aan de in de bijlage vermelde voorschriften voldoet.

2. De Lid-Staten mogen de verkoop, de inschrijving, het in het verkeer brengen of het gebruik van een voertuig om met de zijdelingse beschermingsinrichtingen verband houdende redenen weigeren noch verbieden, indien dat voertuig aan de in de bijlage vermelde voorschriften voldoet.

Artikel 3

De Lid-Staat die tot EEG-goedkeuring is overgegaan, treft de nodige maatregelen om op de hoogte te worden gesteld van elke wijziging van een onderdeel of kenmerk dat in de bijlage is vermeld. De bevoegde autoriteiten van die Lid-Staat beoordelen of het gewijzigde type moet worden onderworpen aan nieuwe proefnemingen aan de hand waarvan een nieuw keuringsrapport wordt opgesteld. Indien uit de proefnemingen blijkt dat niet aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan, wordt de wijziging niet toegestaan.

Artikel 4

1. Met ingang van 1 juni 1990 mogen de Lid-Staten:

- voor een type voertuig waarvan de zijdelingse beschermingsonderdelen niet voldoen aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn, niet langer het in artikel 10, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 70/156/EEG bedoelde document afgeven,
- voor een type voertuig waarvan de zijdelingse beschermingsonderdelen niet voldoen aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn, de nationale typegoedkeuring weigeren.

2. Met ingang van 1 mei 1991 mogen de Lid-Staten het voor de eerste maal in het verkeer brengen verbieden van voertuigen waarvan de zijdelingse beschermingsonderdelen niet voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn.

Artikel 5

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de in de bijlage vervatte voorschriften aan de technische vooruitgang aan te passen, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 13 van Richtlijn 70/156/EEG.

Artikel 6

1. De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 oktober 1989 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen, aan de Commissie wordt meegedeeld.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 13 april 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. SOLBES

BIJLAGE

TECHNISCHE EISEN VOOR ZIJDELINGSE AFSCHERMINGEN

1. Algemene voorschriften en definities

- 1.1. Elk voertuig van categorie N₂, N₃, O₃ of O₄ moet zodanig zijn gebouwd en/of uitgerust dat onbeschermde weggebruikers (voetgangers, fietsers, bromfietsers en motorrijders) doelmatig worden beveiligd tegen het gevaar dat zij kunnen lopen zijdelings onder het voertuig te raken en door de wielen te worden gegrepen ⁽¹⁾.

Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- trekkers van opleggers;
- aanhangwagens die speciaal zijn ontworpen en gebouwd voor het vervoer van lange ondeelbare voorwerpen zoals boomstammen, stalen staven, enz.;
- voor speciale doeleinden ontworpen en gebouwde voertuigen waarbij het, om praktische redenen, niet mogelijk is zijdelingse afscherming aan te brengen.

- 1.2. Een voertuig wordt geacht aan de eisen van punt 1.1 te voldoen, indien de zijdelingse delen bescherming bieden overeenkomstig de bepalingen van onderstaande punten.

1.3. Definities

1.3.1. Voertuigtype voor wat betreft de zijdelingse afscherming

De term „voertuigtype voor wat de zijdelingse afscherming betreft” betekent voertuigen die, voor wat betreft de volgende hoofdeigenschappen, geen verschillen vertonen:

breedte van de achteras, constructie, afmetingen, vorm en materialen van carrosserie en chassis, veercharacteristieken van het voertuig, voor zover deze van invloed zijn op de eisen van punt 2.

- 1.3.2. Onder „gewicht in onbeladen toestand” wordt verstaan het gewicht van het bedrijfsklare, onbemande en ongeladen voertuig, maar voorzien van brandstof, koelvloeistof, smeerolie, werktuigen en reservewiel, indien deze door de autofabrikant als standaarduitrusting worden geleverd.

1.4. Positie van het voertuig

Bij beproeving op de overeenstemming met de technische specificaties van punt 2 moet het voertuig als volgt zijn geplaatst:

- het voertuig wordt op een horizontaal en vlak oppervlak geplaatst;
- de gestuurde wielen staan in de stand voor rechtuit rijden;
- het voertuig is niet geladen;
- opleggers worden op hun steunen geplaatst, waarbij de laadvloer horizontaal moet zijn.

2. Zijdelingse afscherming door een speciale voorziening (zijdelingse beschermingsinrichting)

- 2.1. De inrichting mag de totale breedte van het voertuig niet vergroten en het hoofddeel van het buitenoppervlak daarvan mag niet meer dan 120 mm binnenwaarts ten opzichte van het buitenvlak (op de maximale breedte) van het voertuig liggen. Het voorste uiteinde van de inrichting mag, overeenkomstig de punten 2.4.2 en 2.4.3, bij bepaalde voertuigen naar binnen zijn omgezet. Het achterste uiteinde mag niet meer dan 30 mm binnenwaarts ten opzichte van het buitenvlak van de achterbanden (de bolling van de banden nabij de grond buiten beschouwing gelaten) zijn gelegen over ten minste de achterste 250 mm.

- 2.2. Het buitenoppervlak van de inrichting moet glad, vrijwel vlak of horizontaal gegolfd zijn en zo veel mogelijk ononderbroken van voor naar achter doorlopen; aangrenzende delen mogen echter een overlapping vormen, op voorwaarde dat de overlappende rand achterwaarts of omlaag is gericht, of er mag een opening overblijven van ten hoogste 25 mm (gemeten in de lengterichting), op voorwaarde dat het achterste gedeelte niet buiten het voorste deel uitsteekt; bolle koppen van bouten of klinknagels mogen niet meer dan 10 mm buiten het oppervlak uitsteken en andere delen mogen eveneens 10 mm uitsteken indien zij glad zijn en op gelijke wijze zijn afgerond; alle buitenranden en -hoeken moeten zijn afgerond met een straal van ten minste 2,5 mm (beproefd zoals voorgeschreven in Richtlijn 74/483/EEG ⁽²⁾).

⁽¹⁾ Deze richtlijn belet geen enkel land aanvullende voorschriften uit te vaardigen voor de voertuigdelen vóór de voorwielen en de achterwielen.

⁽²⁾ PB nr. L 266 van 2. 10. 1974, blz. 4.

- 2.3. De inrichting kan bestaan uit een doorlopend vlak oppervlak of een of meer horizontale profielen, of een combinatie van beide; indien van profielen gebruik wordt gemaakt, mogen deze niet meer dan 300 mm van elkaar liggen en moeten zij een hoogte hebben van ten minste
- 50 mm bij voertuigen van de categorieën N₂ en O₃;
 - 100 mm, en in hoofdzaak vlak zijn bij voertuigen van de categorieën N₃ en O₄; combinaties van vlakken en profielen moeten een doorlopende zijkantafscherming vormen, die echter moet voldoen aan de bepalingen van punt 2.2.
- 2.4. De voorrand van de zijdelingse afscherming moet als volgt zijn geconstrueerd:
- 2.4.1. De positie moet als volgt zijn:
- 2.4.1.1. bij een motorvoertuig: ten hoogste 300 mm achter het verticale dwarsvlak dat raakt aan het achterste gedeelte van de band van het wiel dat zich onmiddellijk vóór de zijdelingse bescherming bevindt;
- 2.4.1.2. bij een aanhangwagen met trekstang: ten hoogste 500 mm achter het vlak omschreven in punt 2.4.1.1;
- 2.4.1.3. bij een oplegger: ten hoogste 250 mm achter het middendwarsvlak door de steunen, voor zover er steunen aanwezig zijn; in elk geval mag de afstand van de voorrand tot het dwarsvlak door het middelpunt van de koppelingen in de meest achterwaartse stand niet meer bedragen dan 2,7 m.
- 2.4.2. Wanneer de voorrand zich in overigens open ruimte bevindt, moet deze rand bestaan uit een doorlopend verticaal profiel dat zich over de volle hoogte van de zijdelingse beschermingsinrichting uitstrekt; de buiten- en voorvlakken bij de categorieën N₂ en O₃ moeten achterwaarts gemeten ten minste 50 mm groot zijn en 100 mm binnenwaarts zijn omgezet. Bij de categorieën N₃ en O₄ moeten zij achterwaarts gemeten ten minste 100 mm groot zijn en 100 mm binnenwaarts zijn omgezet.
- 2.4.3. Bij een motorvoertuig waarbij de 300 mm-maat van punt 2.4.1.1 binnen de cabine valt, moet de zijdelingse beschermingsinrichting zodanig zijn geconstrueerd dat deze op het plaatwerk van de cabine aansluit en zo nodig over een hoek van niet meer dan 45° naar binnen is omgezet. Er is een overlangse opening van 100 mm toegestaan tussen de voorrand en de beplating van de cabine bij verend opgehangen of kantelcabines. In dit geval zijn de voorschriften van punt 2.4.2 niet van toepassing.
- 2.4.4. Bij een motorvoertuig waarbij de 300 mm-maat van punt 2.4.1.1 achter de cabine valt en de zijdelingse beschermingsinrichting, naar keuze van de fabrikant, zich naar voren uitstrekt zoals aangegeven in punt 2.4.3, dient voldaan te worden aan de bepalingen van punt 2.4.3.
- 2.5. De achterrand van de zijdelingse beschermingsinrichting mag zich niet meer dan 300 mm vóór het verticale dwarsvlak bevinden dat raakt aan het meest naar voren gelegen deel van de band van het onmiddellijk daarachter gelegen wiel; op de achtergrond is geen doorlopend verticaal profiel nodig.
- 2.6. De onderrand van de zijdelingse beschermingsinrichting mag zich op geen enkel punt verder dan 550 mm van de grond bevinden.
- 2.7. De bovenrand van de zijdelingse beschermingsinrichting mag zich niet verder dan 350 mm onder dat gedeelte van de constructie van het voertuig bevinden dat gesneden of geraakt wordt door een verticaal raakvlak aan het buitenoppervlak van de banden — een bolling van de band boven de grond buiten beschouwing gelaten —, met uitzondering van de volgende gevallen:
- 2.7.1. Indien het in punt 2.7 bedoelde vlak de voertuigconstructie niet snijdt, moet de bovenrand op één lijn liggen met het oppervlak van de laadvloer, of zich op 950 mm van de grond bevinden, indien deze afstand kleiner is.
- 2.7.2. Indien het in punt 2.7 bedoelde vlak de voertuigconstructie snijdt op een hoogte van meer dan 1,3 m boven de grond, moet de bovenrand van de zijdelingse beschermingsinrichting zich ten minste 950 mm boven de grond bevinden.
- 2.7.3. Bij een voertuig dat niet slechts is aangepast, maar speciaal ontworpen en gebouwd is voor het vervoer van een container of een afneembare opbouw, kan de bovenrand van de zijdelingse beschermingsinrichting worden bepaald overeenkomstig de punten 2.7.1 en 2.7.2, waarbij de container of de opbouw als deel van het voertuig wordt beschouwd.
- 2.8. Zijdelingse beschermingsinrichtingen moeten van wezenlijk stijve constructie zijn en stevig zijn bevestigd (zodat zij bij normaal gebruik van het voertuig niet los kunnen trillen) en, behalve voor wat betreft de delen vermeld in punt 2.9, zijn vervaardigd van metaal of een ander geschikt materiaal.
- De zijdelingse beschermingsinrichting wordt geschikt geacht, indien deze een horizontale statische kracht van 1 kN kan weerstaan die loodrecht wordt uitgeoefend op een willekeurig punt van het buitenoppervlak door het middelpunt van een druklichaam met een ronde en platte voorzijde en met een doorsnede van 220 + / - 10 mm en indien de doorbuiging van de inrichting onder belasting niet meer bedraagt dan:
- 30 mm over de achterste 250 mm van de inrichting, en
 - 150 mm over het resterend gedeelte van de inrichting.

- 2.8.1. Bovenstaande eis kan worden gecontroleerd aan de hand van berekeningen.
- 2.9. Permanent op het voertuig aangebrachte componenten, zoals accuhuis, lucht- en brandstofreservoirs, lampen, reflectoren, reservewielen en gereedschapskisten kunnen in de zijdelingse beschermingsinrichting worden opgenomen, op voorwaarde dat zij aan de afmetingen voorgeschreven bij deze richtlijn voldoen. Wat betreft de openingen, dient het bepaalde in punt 2.2 te worden toegepast.
- 2.10. De zijdelingse beschermingsinrichting mag niet worden gebruikt voor bevestiging van rem-, lucht- of hydraulische leidingen.
3. *In afwijking* van bovenstaande bepalingen behoeven voertuigen van onderstaande typen uitsluitend te voldoen aan de daarvoor aangegeven specifieke eisen:
 - 3.1. Een *uitschuifbare aanhangwagen* moet voldoen aan alle eisen van punt 2, indien de aanhangwagen op minimale lengte is gebracht; bij verlenging moeten de zijdelingse beschermingsinrichtingen voldoen aan de eisen van de punten 2.6, 2.7 en 2.8 en van 2.4 of 2.5, maar niet noodzakelijk aan beide laatstgenoemde punten. Bij verlenging van de aanhangwagen mogen geen openingen in de lengte van de zijdelingse beschermingsinrichtingen ontstaan.
 - 3.2. Een *tankwagen*, dat wil zeggen een voertuig dat uitsluitend is ontworpen voor het vervoer van vloeibare stoffen in een gesloten tank die permanent op het voertuig is bevestigd en is uitgerust met slang- of pijp aansluitingen voor het laden en lossen, moet zijn uitgerust met zijdelingse beschermingsinrichtingen die, voor zover praktisch uitvoerbaar, voldoen aan alle eisen van punt 2; van deze voorschriften mag slechts worden afgeweken voor zover de gebruiksvereisten dit noodzakelijk maken.
 - 3.3. Bij een voertuig met *uitschuifbare steunen* met het oog op een verhoogde stabiliteit tijdens het laden, lossen of andere verrichtingen waarvoor het voertuig is ontworpen, mag de zijdelingse beschermingsinrichting extra openingen vertonen voor zover deze voor het uitschuiven van de steunen noodzakelijk zijn.
 - 3.4. Bij een voertuig dat is uitgerust met verankeringspunten voor rij-op-/rij-af-vervoer, zijn openingen in de zijdelingse beschermingsinrichtingen toegestaan voor het doortrekken en spannen van bevestigingskabels.
4. Indien de zijanten van het voertuig zodanig zijn ontworpen en/of uitgerust dat de combinatie van samenstellende delen door hun vorm en eigenschappen voldoen aan de eisen van punt 2, mogen zij worden beschouwd als vervanging van de zijdelingse beschermingsinrichtingen.
5. **Verzoek om EEG-goedkeuring**
 - 5.1. De aanvraag om EEG-goedkeuring van een voertuigtype voor de zijdelingse beschermingsinrichting moet worden ingediend door de fabrikant van het motorvoertuig of door zijn gevolmachtigde.
 - 5.2. Het verzoek moet vergezeld gaan van de volgende documenten (in drievoud) en gegevens:
 - 5.2.1. Een beschrijving van het voertuig beschouwd vanuit de criteria vermeld in punt 1.4.1, met maatschetsen en foto's of perspectieftekeningen van de uiteengenomen delen van de zijanten van het voertuig. De nummers en/of symbolen die kenmerkend zijn voor het type voertuig moeten worden vermeld.
 - 5.2.2. Een technische beschrijving van delen die zijdelingse bescherming verlenen, voorzien van voldoende gedetailleerde gegevens.
 - 5.3. Een voor het goed te keuren type representatief voertuig moet aan de technische dienst die voor de goedkeuringsproeven verantwoordelijk is, ter beschikking worden gesteld.
6. **EEG-goedkeuring**
 - 6.1. Het EEG-goedkeuringsformulier voor het voertuigtype moet voorzien zijn van een bijlage opgesteld overeenkomstig het in het aanhangsel weergegeven model.

Aanhangsel

(MODEL)

[maximumformaat A4: (210 × 297 mm)]

e...

(1)

**BIJLAGE BIJ HET EEG-GOEDKEURINGSFORMULIER VAN EEN TYPE VOERTUIG VOOR WAT DE
ZIJDELINGSE BESCHERMINGSINRICHTINGEN BETREFT**

*(Artikel 4, lid 2, en artikel 10 van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge
aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en
aanhangwagens daarvan)*

EEG-goedkeuringsnummer: Uitbreidingsnummer:

1. Handels- of merknaam van het voertuig:
2. Type voertuig en categorie:
3. Naam en adres van de fabrikant:
.....
4. Eventueel naam en adres van diens gevolmachtigde:
.....
5. Kenmerken van de delen die zijdelingse bescherming verschaffen:
.....
6. Voertuig voor EEG-goedkeuring aangeboden op:
.....
7. Technische dienst belast met de EEG-goedkeuringsproeven:
.....
8. Datum van het beproevingsrapport van de technische dienst:
9. Nummer van het beproevingsrapport van de technische dienst:
10. Reden(en) van de uitbreiding van de EEG-goedkeuring (indien van toepassing):
.....
11. EEG-goedkeuring/Uitbreiding van de goedkeuring voor wat de zijdelingse beschermingsinrichting betreft,
verleend/afgewezen ⁽²⁾.
12. Plaats:
13. Datum:
14. Handtekening:
15. Als bijlage een lijst van documenten die het EEG-goedkeuringsdossier vormen en die zijn gedeponereerd bij
de bevoegde autoriteit die de goedkeuring heeft verleend; een afschrift hiervan wordt op aanvraag
beschikbaar gesteld.
16. Eventuele opmerkingen:
.....
.....

⁽¹⁾ Naam van de overheidsdienst.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

*Voorbeeld***RICHTLIJN 89/297/EEG****EEG-GOEDKEURING/UITBREIDING Nr.****TYPE:****Overzicht van documenten in de bijlage**

Totaal aantal bladzijden van het dossier: 9.
Aantal bladzijden van de beschrijving: 4.
Aantal bladzijden van de tekeningen: 4.
Aantal foto's: 1.

	Bladzijde
— Algemeen	1
— Algemene beschrijving van het voertuig	2
— Gewichten en afmetingen	2
— Beschrijving van de zijdelingse beschermingsinrichting	3

Verstreckte tekeningen en foto's:

- tekeningen van de montage van de inrichting: 031.3.046 (twee bladzijden formaat A4);
031.3.047 (twee bladzijden formaat A5);
- foto('s): 031.13.027 (één).

Op alle documenten, tekeningen en foto's moet het EEG-goedkeuringsnummer/uitbreidingsnummer worden vermeld.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 17 april 1989

tot coördinatie van de eisen gesteld aan de opstelling van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus dat moet worden gepubliceerd bij een openbare aanbidding van effecten

(89/298/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat beleggingen in effecten, evenals alle andere beleggingsvormen, risico's inhouden; dat de bescherming van de beleggers vereist dat zij in staat worden gesteld de omvang van deze risico's naar behoren te beoordelen, opdat zij met kennis van zaken hun beleggingsbeslissingen kunnen nemen;

Overwegende dat een passende en volledige informatie over effecten en uitgevende instellingen deze bescherming van de beleggers kan verzekeren;

Overwegende voorts dat deze informatie een doeltreffend middel vormt om het vertrouwen in effecten te versterken en dat zij aldus bijdraagt tot de goede werking en de ontwikkeling van de effectenmarkten;

Overwegende dat dientengevolge een werkelijk communautair beleid dient te worden gevolgd op het punt van de informatieverstreking inzake effecten; dat een dergelijk informatiebeleid, uit hoofde van de aan de beleggers geboden waarborgen en de invloed die het op de goede werking van de effectenmarkten zal hebben, de onderlinge vervlechting van de nationale effectenmarkten kan bevorderen en aldus kan bijdragen tot de schepping van een werkelijke Europese kapitaalmarkt;

Overwegende dat Richtlijn 80/390/EEG van de Raad van 17 maart 1980 tot coördinatie van de eisen, gesteld aan de opstelling van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus dat moet worden gepubliceerd voor de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/345/EEG ⁽⁵⁾, een belangrijke etappe vormt op de weg naar de totstand-

brenging van een dergelijk communautair informatiebeleid; dat zij immers strekt tot coördinatie van de bij de toelating tot de beursnotering van effecten bekend te maken gegevens met betrekking tot de aangeboden effecten en de uitgevende instellingen, zodat deze beleggers in staat zijn zich een verantwoord oordeel te vormen over het vermogen, de financiële positie, het resultaat en de vooruitzichten van deze uitgevende instellingen, alsmede over de aan deze effecten verbonden rechten;

Overwegende dat dit informatiebeleid eveneens vereist dat, wanneer effecten voor de eerste maal in een Lid-Staat aan het publiek worden aangeboden, door de uitgevende instelling zelf hetzij namens deze door een derde, ongeacht of zij al dan niet later worden genoteerd, overeenkomstige inlichtingen ter beschikking van de beleggers worden gesteld in de vorm van een prospectus; dat een coördinatie van de inhoud van dit prospectus eveneens vereist is om de minimale waarborgen die de beleggers in de verschillende Lid-Staten genieten, gelijkwaardig te maken;

Overwegende dat het tot nu toe niet mogelijk is geweest, een gemeenschappelijke definitie van de term „openbare aanbidding” en de componenten ervan te vinden;

Overwegende dat, wanneer de openbare aanbidding betrekking heeft op effecten die bestemd zijn om te worden toegelaten tot de officiële notering aan een effectenbeurs, soortgelijke informatie moet worden verstrekt als die welke in Richtlijn 80/390/EEG is voorgeschreven, met de nodige aanpassingen in verband met de eigen omstandigheden van een openbare aanbidding; dat, wanneer de openbare aanbidding betrekking heeft op effecten die niet bestemd zijn om te worden toegelaten tot de officiële notering aan een effectenbeurs, de informatieverstreking minder gedetailleerd mag zijn ten einde kleine en middelgrote emittenten niet nodeloos te belasten; dat de bereikte graad van coördinatie van de voorschriften voor openbare aanbidding van effecten die bestemd zijn om tot de officiële notering aan een effectenbeurs te worden toegelaten, van dien aard is dat het door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat goedgekeurde prospectus, op basis van wederzijdse erkenning, kan worden gebruikt voor de openbare aanbidding van diezelfde effecten in een andere Lid-Staat; dat wederzijdse erkenning ook van toepassing moet zijn wanneer een prospectus bij openbare aanbidding voldoet aan de normen van Richtlijn 80/390/EEG en is goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten, zelfs indien er geen verzoek om toelating tot de officiële notering aan een effectenbeurs is gedaan;

Overwegende dat het, om te waarborgen dat de doelstellingen van de richtlijn volledig worden verwezenlijkt, noodzakelijk is om onder het toepassingsgebied van deze richtlijn effecten op te nemen die worden uitgegeven door vennootschappen of ondernemingen die onder de wetgeving van derde landen vallen;

⁽¹⁾ PB nr. C 226 van 31. 8. 1982, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 125 van 17. 5. 1982, blz. 176, en
PB nr. C 69 van 20. 3. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 310 van 30. 11. 1981, blz. 50.

⁽⁴⁾ PB nr. L 100 van 17. 4. 1980, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 185 van 4. 7. 1987, blz. 81.

Overwegende dat het wenselijk is te voorzien in uitbreiding, door middel van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen, van de erkenning op basis van wederkerigheid van prospectussen uit die landen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op effecten die in een Lid-Staat voor de eerste maal onderwerp van een openbare aanbidding vormen wanneer deze effecten nog niet zijn genoteerd aan een effectenbeurs die in die Lid-Staat gelegen of aldaar werkzaam is.

2. Wanneer de openbare aanbidding slechts betrekking heeft op een deel van de effecten van een zelfde emissie, dan zijn de Lid-Staten niet verplicht te eisen dat er een nieuw prospectus wordt gepubliceerd wanneer het andere deel later aan het publiek zal worden aangeboden.

Artikel 2

Deze richtlijn is niet van toepassing:

1. op de volgende categorieën aanbiedingen:

- a) aanbidding van effecten aan personen in het kader van hun bedrijf of beroep en/of
- b) aanbidding van effecten aan een beperkte groep van personen en/of
- c) aanbidding van effecten waarvan de totale verkoopprijs niet meer dan 40 000 ecu bedraagt en/of
- d) aanbidding van effecten die slechts kunnen worden verworven voor een tegenwaarde van ten minste 40 000 ecu per belegger;

2. op de volgende categorieën effecten:

- a) effecten die worden aangeboden in coupures ter waarde van ten minste 40 000 ecu;
- b) rechten van deelneming uitgegeven door instellingen voor collectieve belegging die niet van het closed-end type zijn;
- c) effecten uitgegeven door een Lid-Staat of een van zijn territoriale publiekrechtelijke lichamen of door internationale publiekrechtelijke instellingen waarin een of meer Lid-Staten deelnemen;
- d) effecten aangeboden bij een openbaar aanbod tot ruil;
- e) effecten aangeboden bij een fusie;

- f) aandelen die kosteloos aan houders van aandelen worden uitgereikt;
- g) aandelen of effecten die gelijk te stellen zijn met aandelen welke worden aangeboden ter vervanging van aandelen van dezelfde vennootschap, zonder dat de aanbidding van deze nieuwe effecten over het geheel genomen heeft geleid tot een verhoging van het geplaatste kapitaal van de vennootschap;
- h) effecten die door de werkgever of door een gebonden onderneming worden aangeboden aan of ten bate van de huidige of vroegere werknemers;
- i) effecten die zijn voortgekomen uit de conversie van converteerbare obligaties of uit de uitoefening van de aan warrants verbonden rechten, of op aandelen, aangeboden bij een inwisseling tegen omwisselbare obligaties, indien er voor de openbare aanbidding of voor de toelating ter beurse in dezelfde Lid-Staat een prospectus is gepubliceerd betreffende deze converteerbare of omwisselbare obligaties dan wel deze warrants;
- j) effecten uitgegeven door door de Staat erkende verenigingen met een wettelijke status of erkende instellingen zonder winstoogmerk met het oog op het verwerven van de middelen die nodig zijn om hun onbaatzuchtig doel te verwezenlijken;
- k) aandelen of met aandelen gelijk te stellen effecten die voor de houder ervan de voorwaarde vormen om recht te hebben op de diensten van instellingen zoals „Building Societies”, „Crédits populaires” of „Genossenschaftsbanken”, „Industrial and Provident Societies” of om lid te worden van deze instellingen;
- l) Euro-effecten waarvoor geen algemene reclamecampagne of colportagecampagne wordt gevoerd.

Artikel 3

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) instellingen voor collectieve belegging die niet van het closed-end type zijn: beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen:
 - wier doel de collectieve belegging is van uit het publiek aangetrokken kapitaal met toepassing van het beginsel van de risicospreiding; en
 - waarvan de bewijzen van deelneming, op verzoek van de houders, ten laste van de activa van deze instellingen direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald. Met dergelijke inkopen of terugbetalingen wordt gelijkgesteld ieder optreden van een instelling voor collectieve belegging ten einde de waarde van haar rechten van deelneming ter beurse niet aanzienlijk te doen afwijken van de intrinsieke waarde daarvan;
- b) bewijzen van deelneming: de door een instelling voor collectieve belegging uitgegeven effecten waarin de rechten van de deelnemers op het vermogen van deze instellingen zijn belichaamd;

- c) uitgevende instellingen: vennootschappen en andere rechtspersonen alsmede ondernemingen waarvan de effecten onderwerp van een openbare aanbidding zijn;
- d) kredietinstellingen: ondernemingen waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening, met inbegrip van de in artikel 2 van Richtlijn 77/780/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/524/EEG ⁽²⁾, bedoelde kredietinstellingen;
- e) effecten: aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen verhandelbare waardepapieren, obligaties met een looptijd van ten minste een jaar en andere met obligaties gelijk te stellen verhandelbare waardepapieren, alsmede alle andere verhandelbare waardepapieren waarmee die effecten verworven kunnen worden via inschrijving of omwisseling;
- f) Euro-effecten: effecten:
 - die dienen te worden overgenomen en geplaatst door een syndicaat waarvan ten minste twee leden hun zetel in verschillende Lid-Staten hebben; en
 - die voor een aanzienlijk deel worden aangeboden in een of meer andere Staten dan die van de zetel van de uitgevende instelling; en
 - waarop alleen kan worden ingeschreven of die in eerste instantie alleen kunnen worden gekocht door bemiddeling van een kredietinstelling of andere financiële instelling.
- die voor de uitoefening van hun werkzaamheden een staatsmonopolie bezitten, en
- die zijn opgericht of waarvan de activiteit wordt geregeld bij of op grond van een bijzondere wet, of waarvan de emissies onvoorwaardelijk en onherroepelijk worden gegarandeerd door een Lid-Staat of één van zijn territoriale publiekrechtelijke lichamen;
- c) op obligaties, uitgegeven door andere rechtspersonen dan vennootschappen die onder de wetgeving van een Lid-Staat vallen,
 - welke zijn opgericht bij een bijzondere wet,
 - en welker activiteit wordt geregeld bij deze wet en welke activiteit uitsluitend bestaat uit:
 - i) het, onder toezicht van de overheid, aantrekken van gelden via de uitgifte van obligaties; en
 - ii) het financieren van produktieactiviteiten met de door hen aangetrokken middelen en met de gelden die door een Lid-Staat worden verstrekt, en/of het verwerven van deelnemingen in die activiteiten; en
 - waarvan de obligaties voor wat betreft de officiële notering door de nationale wetgeving worden gelijkgesteld met door de Staat uitgegeven of gegarandeerde obligaties.

Artikel 4

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de openbare aanbidding van effecten op hun grondgebied afhankelijk wordt gesteld van de publikatie van een prospectus door de persoon die de openbare aanbidding doet.

Artikel 5

De Lid-Staten kunnen gedeeltelijk of volledig ontheffing verlenen van de verplichting tot het publiceren van een prospectus, indien de openbare aanbidding betrekking heeft:

- a) op obligaties of andere met obligaties gelijk te stellen verhandelbare waardepapieren die doorlopend of periodiek worden uitgegeven door kredietinstellingen of andere met kredietinstellingen gelijk te stellen financiële instellingen, welke regelmatig hun jaarrekening publiceren en binnen de Gemeenschap zijn opgericht of waarvan de activiteit wordt geregeld bij of op grond van een bijzondere wet, of die onderworpen zijn aan overheids-toezicht ter bescherming van het spaarwezen;
- b) op obligaties of andere met obligaties gelijk te stellen verhandelbare waardepapieren, uitgegeven door onder de wetgeving van een Lid-Staat vallende vennootschappen of andere rechtspersonen:

⁽¹⁾ PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

⁽²⁾ PB nr. L 309 van 4. 11. 1986, blz. 15.

Artikel 6

Indien in een Lid-Staat minder dan twaalf maanden tevoren een volledig prospectus werd gepubliceerd, hoeven in een later door dezelfde uitgevende instantie in dezelfde Lid-Staat opgesteld prospectus dat op andere effecten betrekking heeft, slechts de wijzigingen te worden vermeld die zich sinds de publikatie van het volledige prospectus hebben voorgedaan en die van invloed zouden kunnen zijn op de beoordeling van deze effecten.

Dit prospectus mag evenwel slechts te zamen met of onder vermelding van het volledige prospectus worden aangeboden.

AFDELING II

Inhoud en wijze van toezicht op en van verspreiding van het prospectus voor effecten waarvoor toelating tot de officiële notering is aangevraagd

Artikel 7

Ingeval een openbare aanbidding betrekking heeft op effecten waarvoor op het tijdstip van de aanbidding een aanvraag wordt ingediend voor toelating tot de officiële notering aan een in dezelfde Lid-Staat gelegen of werkzame effectenbeurs, worden de inhoud van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus — met de in verband met de eigen omstandigheden van een openbare aanbidding vereiste aanpassingen — vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 80/390/EEG.

Artikel 8

1. Wanneer de openbare aanbidding plaatsvindt in een Lid-Staat en een aanvraag wordt ingediend voor toelating tot de officiële notering aan een in een andere Lid-Staat gelegen effectenbeurs, heeft de persoon die de openbare aanbidding doet, de mogelijkheid om in de Lid-Staat waar hij de aanbidding doet een prospectus op te stellen, waarvan de inhoud, het toezicht erop en de verspreiding ervan — met de in verband met de eigen omstandigheden van een openbare aanbidding vereiste aanpassingen — worden vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 80/390/EEG.

2. Lid 1 is slechts van toepassing in de Lid-Staten die in het algemeen vooraf toezicht op de prospectussen van openbare aanbidding uitoefenen.

Artikel 9

Het prospectus moet uiterlijk op het tijdstip van openstelling van de openbare aanbidding worden gepubliceerd of ter beschikking van het publiek worden gesteld.

Artikel 10

1. Wanneer overeenkomstig artikel 7 of 8 een prospectus wordt of moet worden gepubliceerd, moeten de advertenties, aanplakbiljetten, folders en documenten waarin de openbare aanbidding wordt aangekondigd, vooraf ter kennis van de bevoegde autoriteiten worden gebracht. In deze documenten moet worden vermeld dat er een prospectus bestaat en waar het wordt gepubliceerd.

2. Indien de Lid-Staten de verspreiding van bovengenoemde documenten toestaan voordat het prospectus beschikbaar is, moet in de in lid 1 bedoelde documenten worden vermeld dat een prospectus zal worden gepubliceerd en waar het publiek dit prospectus zal kunnen verkrijgen.

3. Het prospectus moet worden gepubliceerd:

- hetzij door opneming in een of meer dagbladen die landelijk of in grote oplage worden verspreid in de Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan,
- hetzij in de vorm van een brochure, die kosteloos voor het publiek verkrijgbaar moet worden gesteld in de Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan, alsmede ten kantore van de persoon die de openbare aanbidding doet en bij de financieringsinstellingen die in de Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan zorg dragen voor zijn financiële dienst.

4. Bovendien moet in een publikatie, aangewezen door de Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan, of wel het volledige prospectus worden opgenomen, dan wel worden medegedeeld waar het prospectus is gepubliceerd en voor het publiek verkrijgbaar is.

AFDELING III

Inhoud en verspreiding van het prospectus voor effecten waarvoor toelating tot de officiële notering niet wordt aangevraagd

Artikel 11

1. Indien de openbare aanbidding betrekking heeft op andere effecten dan die bedoeld in de artikelen 7 en 8, moet het prospectus de gegevens bevatten die naar gelang van de aard van de uitgevende instelling en van de effecten die openbaar worden aangeboden, noodzakelijk zijn om de beleggers in staat te stellen zich een verantwoord oordeel te vormen over het vermogen, de financiële positie, het resultaat en de vooruitzichten van de uitgevende instelling en over de rechten welke aan de effecten verbonden zijn.

2. Om te voldoen aan de in lid 1 bedoelde verplichting bevat het prospectus, behoudens de in de artikelen 5 en 13 vermelde uitzonderingsmogelijkheden en in een opmaak die het analyseren en begrijpen zo gemakkelijk mogelijk maakt, ten minste de volgende gegevens:

- a) de voor het prospectus verantwoordelijke personen (naam, functie en verklaring dat voor zover hun bekend de gegevens in het prospectus in overeenstemming zijn met de werkelijkheid en dat geen gegevens zijn weggelaten welke vermelding de strekking van het prospectus zou wijzigen);
- b) de openbare aanbidding en de betrokken effecten (aard van de aangeboden effecten, bedrag en doel van de emissie, aantal uitgegeven effecten en daaraan verbonden rechten; aan de bron ingehouden inkomstenbelasting; periode waarin de inschrijving openstaat; tijdstip waarop de aan de effecten verbonden rechten een aanvang nemen; personen die de aanbidding overnemen of de plaatsing garanderen; eventuele restricties met betrekking tot de verhandelbaarheid van de aangeboden effecten en de markt waarop die effecten kunnen worden verhandeld; instellingen die zorg dragen voor de financiële dienst; prijs waartegen de effecten worden aangeboden, wanneer deze bekend is, en anders, wanneer de nationale voorschriften hierin voorzien, de wijze en de datum van vaststelling van de prijs, wanneer deze niet bekend is op het ogenblik waarop het prospectus wordt opgesteld, alsmede de wijze van betaling; de wijze van uitoefening van het eventuele voorkeurrecht, wijze van en termijnen voor de levering van de effecten);
- c) de uitgevende instelling (naam, statutaire zetel; datum van oprichting, wetgeving waaronder de uitgevende instelling valt en rechtsvorm, doel, vermelding van het register en nummer waaronder de uitgevende instelling in dat register is ingeschreven) en haar kapitaal (bedrag van het uitgegeven kapitaal, aantal en belangrijkste kenmerken van de effecten waarin het kapitaal is verdeeld, het nog te storten gedeelte van het kapitaal, bedrag van de converteerbare obligaties, de omwisselbare obligaties of de obligaties met warrant en de wijze waarop zij worden geconverteerd, omgewisseld of de inschrijvingen ervoor geschieden; eventueel groep waarvan de uitgevende instelling deel uitmaakt); met betrekking tot de aandelen moeten de volgende aanvullende gegevens worden verstrekt: de stukken die geen kapitaal vertegenwoordigen, het bedrag van het maatschappelijk kapitaal en de duur van de desbetreffende machtiging; voor zover bekend,

- vermelding van de aandeelhouders die een beslissende rol spelen of kunnen spelen bij het beheer van de uitgevende instelling);
- d) de belangrijkste activiteiten van de uitgevende instelling (beschrijving van die belangrijkste activiteiten; eventueel uitzonderlijke omstandigheden die op de activiteiten van invloed zijn geweest; afhankelijkheid van octrooien, licenties en overeenkomsten die van fundamenteel belang zijn; gegevens over lopende investeringen indien deze van betekenis zijn; eventuele rechtszaken met belangrijke gevolgen voor de financiële positie van de uitgevende instelling);
- e) het vermogen, de financiële positie en de resultaten van de uitgevende instelling (de jaarrekening en, in voorkomend geval, de geconsolideerde jaarrekening); indien de uitgevende instelling alleen een geconsolideerde jaarrekening opstelt, neemt zij deze in het prospectus op; indien de uitgevende instelling zowel een niet-geconsolideerde als een geconsolideerde jaarrekening opstelt, neemt zij beide jaarrekeningen in het prospectus op; het is evenwel toegestaan slechts een van beide soorten jaarrekeningen op te nemen, mits de niet opgenomen jaarrekening geen belangrijke aanvullende informatie behelst; tussentijdse rekeningen, indien deze zijn gepubliceerd na de afsluiting van het voorgaande boekjaar; de naam van de persoon die belast is met de controle op de jaarrekeningen; indien deze persoon een verklaring met één of meer voorbehouden heeft afgegeven of heeft geweigerd een verklaring af te geven, moet dit worden vermeld onder opgave van de redenen daarvoor;
- f) bestuur, leiding en toezicht van de uitgevende instelling (naam, adres, functie; ingeval van openbare aanbidding van aandelen van een kapitaalvennootschap, bezoldigingen van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen);
- g) voor zover zij een significante invloed zouden kunnen hebben op de beoordeling die zou kunnen worden gegeven van de uitgevende instelling, haar recente ontwikkeling en vooruitzichten (belangrijkste recente tendensen in verband met de gang van zaken sinds de afsluiting van het voorgaande boekjaar, gegevens omtrent de vooruitzichten van de uitgevende instelling ten minste voor het lopende boekjaar).
3. Indien de openbare aanbidding betrekking heeft op door een of meer rechtspersonen gegarandeerde obligaties, moeten de in lid 2, onder c) tot en met g), bedoelde gegevens ook worden verstrekt over de garant of garanten.
4. Indien de openbare aanbidding betrekking heeft op converteerbare of omwisselbare obligaties of op obligaties met warrant of op warrants, moeten er bovendien gegevens worden verstrekt over de aard van de aandelen of obligaties waarop zij recht geven en de wijze waarop zij worden geconverteerd, omgewisseld of de inschrijvingen ervoor geschieden; indien de instelling die de aandelen uitgeeft, niet de instelling is die de obligaties of warrants uitgeeft, moeten de in lid 2, onder c) tot en met g), bedoelde gegevens ook worden verstrekt over de instelling die de aandelen of obligaties uitgeeft.
5. Indien de bestaansperiode van de uitgevende instelling minder lang is dan welke in lid 2 genoemde tijdsduur ook, behoeft de informatie slechts voor de bestaansperiode van de instelling te worden verstrekt.
6. Indien sommige van de in lid 2 bedoelde gegevens niet blijken aan te sluiten bij de activiteiten of de rechtsvorm van de uitgevende instelling of de aard van de aangeboden effecten, moet er een prospectus worden opgesteld dat gelijkwaardige informatie verschaft.
7. Wanneer aandelen eerst aan de aandeelhouders van de uitgevende instelling worden aangeboden naar aanleiding van hun verhandeling op een aandelenbeurs, kunnen de Lid-Staten of de door hen aangewezen instanties toestaan dat bepaalde van de in lid 2, onder d), e) en f), bedoelde gegevens achterwege worden gelaten, mits de beleggers over actuele informatie over de uitgevende instelling beschikken die gelijkwaardig is aan de in afdeling III voorgeschreven informatie en voldoet aan de eisen inzake openbaarheid van beurstransacties.
8. Wanneer een categorie aandelen tot de verhandeling op een beurs is toegelaten, kunnen de Lid-Staten of de door hen aangewezen instanties een gehele of gedeeltelijke ontheffing verlenen van de verplichting tot publikatie van een prospectus indien het aantal of de geraamde marktwaarde of de nominale waarde, of bij gebreke van een nominale waarde, de fractiewaarde, minder bedraagt dan 10 % van het aantal of de overeenstemmende waarde van de reeds ter verhandeling aanvaarde aandelen van dezelfde categorie, mits de beleggers over actuele gegevens over de uitgevende instelling beschikken die gelijkwaardig zijn aan de in afdeling III voorgeschreven informatie en voldoen aan de eisen inzake openbaarheid van beurstransacties.

Artikel 12

1. De Lid-Staten kunnen evenwel bepalen dat de persoon die de openbare aanbidding doet, de mogelijkheid heeft een prospectus op te stellen waarvan de inhoud, met de in verband met de eigen omstandigheden van een openbare aanbidding vereiste aanpassingen, is vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 80/390/EEG.
2. Het toezicht vooraf op het in lid 1 bedoelde prospectus wordt uitgeoefend door de door de Lid-Staten aangewezen instanties, ook indien er geen aanvraag om toelating tot de officiële notering aan een effectenbeurs is ingediend.

Artikel 13

1. De Lid-Staten of de instanties die zij aanwijzen, kunnen ontheffing verlenen van de verplichting tot het vermelden in het prospectus bedoeld in artikel 11 van bepaalde door deze richtlijn voorgeschreven gegevens:
- a) indien deze gegevens slechts van weinig belang zijn en niet van invloed kunnen zijn op de beoordeling van het vermogen, de financiële positie, het resultaat en de vooruitzichten van de uitgevende instelling; of
- b) indien de bekendmaking van deze gegevens strijdig is met het openbaar belang of de uitgevende instelling ernstig

nadeel berokkent, voor zover, in dit laatste geval, het achterwege laten van publikatie het publiek niet kan misleiden met betrekking tot feiten en omstandigheden die van essentieel belang zijn voor de beoordeling van de betrokken effecten.

2. Wanneer degene die het initiatief neemt tot de aanbidding, niet de uitgevende instelling zelf is, noch een derde die voor rekening van de uitgevende instelling handelt, kunnen de Lid-Staten of de instanties die zij aanwijzen, ontheffing verlenen van de verplichting tot het vermelden in het prospectus van bepaalde gegevens waarover hij normaliter niet beschikt.

3. De Lid-Staten of de instanties die zij aanwijzen, kunnen gehele of gedeeltelijke ontheffing verlenen van de verplichting tot publikatie van een prospectus, indien de informatie die krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, of voorschriften die door daartoe volgens de nationale wetgeving bevoegde instanties zijn vastgesteld, moet worden verstrekt door degene die de aanbidding doet, voor de investeerders toegankelijk of beschikbaar is vóór het tijdstip waarop overeenkomstig deze richtlijn het prospectus moet of had moeten worden gepubliceerd, dan wel ter beschikking van het publiek gesteld, in de vorm van documenten die informatie bevatten die ten minste gelijkwaardig is aan de in afdeling III voorgeschreven informatie.

Artikel 14

Het prospectus moet vóór de publikatie worden toegezonden aan de instanties die daartoe zijn aangewezen in elke Lid-Staat waar de effecten voor de eerste maal aan het publiek worden aangeboden.

Artikel 15

Het prospectus moet worden gepubliceerd of ter beschikking van het publiek worden gesteld in de Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan overeenkomstig de door deze Lid-Staat vastgestelde bepalingen.

Artikel 16

Het prospectus moet uiterlijk op het tijdstip van openstelling van de openbare aanbidding worden gepubliceerd of ter beschikking van het publiek worden gesteld.

Artikel 17

1. Wanneer een met artikel 11 of 12 overeenstemmend prospectus wordt of moet worden gepubliceerd, moeten de aankondigingen, aanplakbiljetten, plakaten en documenten waarin de openbare aanbidding wordt aangekondigd, en die worden verspreid of ter beschikking van het publiek worden gesteld door degene die de openbare aanbidding doet, vooraf ter kennis van de in artikel 14 bedoelde instanties worden gebracht indien deze een voorafgaand toezicht op het aanbiedingsprospectus uitoefenen. In dat geval beoordelen deze instanties of deze documenten vóór publikatie moeten worden gecontroleerd. In die documenten moet worden vermeld dat er een prospectus bestaat en waar het is gepubliceerd.

2. Indien de Lid-Staten de voorafgaande verspreiding van de in lid 1 bedoelde documenten toestaan, moet in deze documenten worden vermeld dat een prospectus zal worden gepubliceerd en waar het publiek dit prospectus zal kunnen verkrijgen.

Artikel 18

Alle nieuwe feiten of alle onnauwkeurigheden in het prospectus die invloed kunnen hebben op de beoordeling van de effecten en die zich voordoen of worden geconstateerd tussen de publikatie van het prospectus en het tijdstip waarop de openbare aanbidding definitief eindigt, moeten worden vermeld of gecorrigeerd in een document ter aanvulling van het prospectus, dat gepubliceerd of ter beschikking van het publiek wordt gesteld overeenkomstig ten minste de bepalingen die zijn toegepast bij de verspreiding van het oorspronkelijke prospectus of op een door de Lid-Staten of de door deze aangewezen instanties vastgestelde wijze.

AFDELING IV

Samenwerking tussen de Lid-Staten

Artikel 19

De Lid-Staten wijzen de instanties aan, die dezelfde kunnen zijn als die van artikel 14, welke belast zijn met de samenwerking die voor de toepassing van deze richtlijn is vereist en elkaar daartoe, in het kader van hun bevoegdheden, in de mate van het mogelijke alle nodige inlichtingen verstrekken. De Lid-Staten delen de Commissie mede welke instanties zij hebben aangewezen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan in kennis.

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de aangewezen instanties beschikken over de voor de uitoefening van hun taak benodigde bevoegdheden.

Artikel 20

1. Wanneer voor een zelfde effect gelijktijdig of kort na elkaar in verscheidene Lid-Staten openbare aanbiddingen worden gedaan en het prospectus „openbare aanbidding” is opgesteld overeenkomstig artikel 7, 8 of 12, is de autoriteit van de Lid-Staat waar de uitgevende instelling haar hoofdkantoor heeft, bevoegd ter zake van de goedkeuring van dat prospectus, indien de openbare aanbidding, of een eventueel verzoek om toelating tot een effectenbeurs, op die Lid-Staat betrekking heeft.

2. Indien de in lid 1 bedoelde Lid-Staat echter in het algemeen geen voorafgaand toezicht uitoefent op het prospectus bij openbare aanbidding en alleen betrokken is bij de openbare aanbidding of een eventueel verzoek om toelating, alsmede in alle overige gevallen, kan degene die de openbare aanbidding doet, de toezichthoudende autoriteit kiezen uit de

autoriteiten van de Lid-Staten waar de openbare aanbidding wordt gedaan en waar in het algemeen een voorafgaand toezicht op het prospectus „openbare aanbidding” wordt uitgeoefend.

AFDELING V

Wederzijdse erkenning

Artikel 21

1. Indien het prospectus overeenkomstig artikel 20 is goedgekeurd, moet het, behoudens eventuele vertaling, worden erkend of geacht conform te zijn aan de wetgeving van de andere Lid-Staten waar de openbare aanbidding van deze effecten gelijktijdig of kort na elkaar wordt gedaan, zonder dat daar enige nieuwe goedkeuring moet worden verkregen en zonder dat deze Staten de opnemings van aanvullende informatie in het prospectus kunnen eisen. Wel kunnen deze Lid-Staten eisen dat in het prospectus specifieke inlichtingen worden opgenomen met betrekking tot de markt van het land waar de openbare aanbidding wordt gedaan, inzonderheid met betrekking tot de fiscale regeling voor de opbrengsten, de instellingen die in dat land met de financiële dienst van de uitgevende instelling zijn belast, alsmede de wijze van bekendmaking van berichten voor beleggers.

2. Het door de bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 24 bis van Richtlijn 80/390/EEG goedgekeurde prospectus moet worden erkend of geacht conform te zijn aan de wetgeving van de andere Lid-Staat waar de openbare aanbidding wordt gedaan, ook indien voor het prospectus krachtens deze richtlijn een gedeeltelijke ontheffing of afwijking is toegestaan, mits:

- a) deze ontheffing of afwijking behoort tot een categorie die wordt erkend door de voorschriften van de andere betrokken Lid-Staat; en
- b) dezelfde omstandigheden als die welke deze ontheffing of afwijking rechtvaardigen, eveneens aanwezig zijn in de andere betrokken Lid-Staat.

Ook indien niet voldaan is aan de voorwaarden bedoeld in de eerste alinea onder a) en b), kan de betrokken Lid-Staat het door de in artikel 20 bedoelde autoriteiten goedgekeurde prospectus conform zijn wetgeving beschouwen.

3. De persoon die de openbare aanbidding doet, verstrekt de instanties die zijn aangewezen door de andere Lid-Staten waar de openbare aanbidding zal worden gedaan, het prospectus dat hij overweegt in die Staat te gebruiken. Dit prospectus moet gelijk zijn aan het door de in artikel 20 bedoelde autoriteit goedgekeurde prospectus.

4. De Lid-Staten kunnen de toepassing van dit artikel beperken tot de prospectussen betreffende effecten van uitgevende instellingen die hun statutaire zetel hebben in een Lid-Staat.

AFDELING VI

Samenwerking

Artikel 22

1. De bevoegde autoriteiten verlenen elkaar alle medewerking die nodig is voor de vervulling van hun taak en verstrekken elkaar daartoe alle vereiste inlichtingen.

2. Wanneer voor effecten die onmiddellijk of op termijn toegang geven tot het maatschappelijk kapitaal, een openbare aanbidding wordt gedaan in een of meer andere Lid-Staten dan die waar zich de statutaire zetel bevindt van de instelling die de aandelen uitgeeft waarop deze effecten recht geven, terwijl de aandelen van deze instelling reeds in die laatste Staat tot de officiële notering zijn toegelaten, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van aanbidding pas een besluit nemen na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar de statutaire zetel is gevestigd van de instelling die de betrokken aandelen uitgeeft, ingeval het aanbiddingsprospectus aan toezicht is onderworpen.

Artikel 23

1. De Lid-Staten bepalen dat alle personen die werkzaam zijn of werkzaam zijn geweest bij de in artikel 20 bedoelde autoriteiten, aan het beroepsgeheim gebonden zijn. Dit houdt in dat de door hen beroepshalve ontvangen vertrouwelijke inlichtingen aan geen enkele persoon of autoriteit mogen worden bekendgemaakt, tenzij dit krachtens wettelijke voorschriften geschiedt.

2. Lid 1 belet evenwel niet dat de in artikel 20 bedoelde autoriteiten van verschillende Lid-Staten de in deze richtlijn bedoelde inlichtingen kunnen meedelen. Voor de aldus uitgewisselde inlichtingen geldt de geheimhoudingsplicht die in acht moet worden genomen door diegenen die werkzaam zijn of werkzaam zijn geweest bij de autoriteiten die die inlichtingen ontvangen.

3. Onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, mogen de in artikel 20 bedoelde autoriteiten die de inlichtingen overeenkomstig artikel 21 ontvangen, deze slechts gebruiken voor de uitoefening van hun taken en in het kader van administratieve beroepen of gerechtelijke procedures die met die uitoefening verband houden.

AFDELING VII

Onderhandelingen met derde landen

Artikel 24

De Gemeenschap kan, door middel van overeenkomstig het Verdrag met een of meer derde landen gesloten overeenkomsten, op basis van wederkerigheid de prospectussen voor openbare aanbidding die zijn opgesteld en aan toezicht onderworpen overeenkomstig de voorschriften van dat derde

land of die derde landen, erkennen als zijnde in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn, mits de betrokken voorschriften de beleggers een bescherming bieden die gelijkwaardig is aan die welke door deze richtlijn wordt geboden, ook indien die voorschriften verschillen van de bepalingen van deze richtlijn.

AFDELING VIII

Contactcomité

Artikel 25

1. Het Contactcomité, ingesteld bij artikel 20 van Richtlijn 79/279/EEG van de Raad van 5 maart 1979 tot coördinatie van de voorwaarden voor de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 82/148/EEG ⁽²⁾, heeft eveneens tot taak:

- a) onverminderd het bepaalde in de artikelen 169 en 170 van het Verdrag, een geharmoniseerde tenuitvoerlegging van deze richtlijn te bevorderen door regelmatig overleg over de concrete problemen die zich bij de toepassing van de richtlijn voordoen en ter zake waarvan uitwisseling van gedachten dienstig wordt geacht;
- b) overleg tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken over de aanvullingen en verbeteringen van het prospectus die zij op nationaal niveau kunnen eisen of aanbevelen;
- c) zo nodig de Commissie van advies te dienen over in de richtlijn aan te brengen aanvullingen of wijzigingen.

2. Het is niet de taak van het Comité de gegrondheid van de in afzonderlijke gevallen genomen beslissingen te beoordelen.

AFDELING IX

Slotbepalingen

Artikel 26

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om voor 17 april 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 27

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 17 april 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

C. SOLCHAGA CATALAN

⁽¹⁾ PB nr. L 66 van 16. 3. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 62 van 5. 3. 1982, blz. 22.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 17 april 1989

betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen

(89/299/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, eerste en derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat gemeenschappelijke basisvoorschriften betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen een centraal element vormen in de opbouw van een interne markt in de banksector omdat het eigen vermogen het mogelijk maakt de continuïteit in de activiteit van de kredietinstellingen te waarborgen en het spaarwezen te beschermen; dat deze harmonisatie zal bijdragen tot de versterking van het toezicht dat op kredietinstellingen wordt uitgeoefend en de aan de gang zijnde coördinatie van andere aspecten van het bankwezen in de hand zal werken, inzonderheid wat betreft het toezicht op de grote risico's en de solvabiliteitsratio;

Overwegende dat deze voorschriften van toepassing dienen te zijn op alle in de Gemeenschap toegelaten kredietinstellingen;

Overwegende dat het eigen vermogen van een kredietinstelling kan dienen tot dekking van verliezen waartegenover geen te verwachten winst van voldoende omvang staat; dat het eigen vermogen tevens door de bevoegde autoriteiten als een belangrijke maatstaf wordt aangelegd, inzonderheid voor de beoordeling van de solvabiliteit van kredietinstellingen en voor andere toezichtsdoeleinden;

Overwegende dat, aangezien kredietinstellingen op een gemeenschappelijke bankmarkt rechtstreeks met elkaar concurreren, de definities en voorschriften op het gebied van het eigen vermogen gelijkwaardig moeten zijn; dat te dien einde de criteria ter bepaling van de samenstelling van het eigen vermogen niet alleen een zaak mogen blijven van de Lid-Staten; dat door de vaststelling van gemeenschappelijke bankvoorschriften het belang van de Gemeenschap het best zal worden gediend, doordat verstoring van de mededingingsvoorwaarden wordt voorkomen en het bankwezen in de Gemeenschap wordt versterkt;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte definitie voorziet in een maximum aan bestanddelen en limietbedragen, waarbij het aan iedere Lid-Staat wordt overgelaten alle of slechts een aantal van deze bestanddelen te hanteren of lagere maxima vast te stellen dan de limietbedragen;

Overwegende dat deze richtlijn aangeeft aan welke criteria bepaalde bestanddelen van het eigen vermogen moeten voldoen, waarbij de Lid-Staten de vrijheid behouden stringenter voorwaarden toe te passen;

Overwegende dat de gemeenschappelijke bankvoorschriften in een eerste fase vrij ruim worden afgebakend ten einde de veelheid van bestanddelen te kunnen bestrijken die in de verschillende Lid-Staten tot het eigen vermogen worden gerekend;

Overwegende dat in deze richtlijn volgens de kwaliteit van de bestanddelen van het eigen vermogen een onderscheid wordt gemaakt tussen bestanddelen die het basisvermogen vormen en bestanddelen die het aanvullend vermogen vormen;

Overwegende dat wordt erkend dat in verband met de bijzondere aard van de fondsen voor algemene bankrisico's dit bestanddeel voorlopig zonder limiet wordt opgenomen in het eigen vermogen; dat evenwel een besluit over de definitieve behandeling ervan zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen van de onderhavige richtlijn moet worden vastgesteld; dat in dat besluit rekening moet worden gehouden met de resultaten van de besprekingen op ruimere internationale schaal;

Overwegende dat de bestanddelen die het aanvullend vermogen vormen, vanwege het feit dat zij niet dezelfde kwaliteit hebben als die welke het basisvermogen vormen, niet ten belope van meer dan 100 % van het basisvermogen tot het eigen vermogen moeten worden gerekend; dat de meetelling van bepaalde bestanddelen van het aanvullend vermogen bovendien beperkt moet worden tot 50 % van het basisvermogen;

Overwegende dat openbare kredietinstellingen, ten einde verstoring van de mededingingsvoorwaarden te voorkomen, bij de berekening van hun eigen vermogen niet de garanties mogen meetellen die hun door de Lid-Staten of door lagere overheden zijn verstrekt; dat evenwel aan het Koninkrijk België een overgangsperiode tot en met 31 december 1994 dient te worden toegestaan ten einde de betrokken instellingen de gelegenheid te bieden zich aan de nieuwe omstandigheden aan te passen in het kader van een herziening van hun statuut;

Overwegende dat, wanneer het ten behoeve van het toezicht nodig is de omvang van het geconsolideerde eigen vermogen van een groep van kredietinstellingen te bepalen, deze berekening dient te geschieden overeenkomstig Richtlijn 83/350/EEG van de Raad van 13 juni 1983 betreffende het toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis ⁽⁴⁾; dat genoemde richtlijn de Lid-Staten interpretatieruimte laat wat betreft de technische details van de toepassing, van welke ruimte gebruik dient te worden gemaakt in de geest van deze richtlijn; dat momenteel besprekingen aan de gang zijn met het oog op een herziening van genoemde richtlijn om tot een grotere harmonisatie te komen;

⁽⁴⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 18.

⁽¹⁾ PB nr. C 243 van 27. 9. 1986, blz. 4, en
PB nr. C 32 van 5. 2. 1988, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 246 van 14. 9. 1987, blz. 72, en
PB nr. C 96 van 17. 4. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 180 van 8. 7. 1987, blz. 51.

Overwegende dat ten aanzien van de bij de berekening van het eigen vermogen te gebruiken boekhoudkundige techniek rekening dient te worden gehouden met de bepalingen van Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen ⁽¹⁾, waarin enkele aanpassingen van de bepalingen van Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening ⁽²⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, zijn vervat; dat in afwachting van de omzetting van genoemde richtlijnen in het nationale recht van de Lid-Staten, het gebruik van een bepaalde boekhoudkundige techniek voor de berekening van het eigen vermogen aan het oordeel van de Lid-Staten wordt overgelaten;

Overwegende dat deze richtlijn aansluit bij het internationale streven om op ruimere schaal te komen tot een onderlinge aanpassing van de regels die in de voornaamste landen gelden inzake gelijkwaardigheid van het eigen vermogen;

Overwegende dat de maatregelen die bestemd zijn om aan de definities van deze richtlijn te voldoen, derhalve uiterlijk bij de inwerkingtreding van de maatregelen ter uitvoering van de toekomstige richtlijn tot harmonisatie van de solvabiliteitsratio moeten zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie een rapport zal opstellen en deze richtlijn periodiek zal onderzoeken ten einde de voorschriften ervan te versterken en aldus tot een grotere convergentie te komen in de gemeenschappelijke definitie van het eigen vermogen; dat door deze convergentie gelijkwaardigheid van het eigen vermogen van de kredietinstellingen van de Gemeenschap kan worden verbeterd;

Overwegende dat het waarschijnlijk noodzakelijk zal zijn om in de richtlijn een aantal technische en terminologische aanpassingen aan te brengen ten einde rekening te houden met de snelle ontwikkeling van de financiële markten; dat de Raad, in afwachting van het moment waarop de Commissie hem een voorstel voorlegt dat rekening houdt met het specifieke karakter van de banksector en dat het mogelijk maakt om een procedure in te voeren welke beter geschikt is voor de uitvoering van deze richtlijn, zich het recht voorbehoudt om deze maatregelen te nemen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Indien een Lid-Staat bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, ter uitvoering van de communautaire wetgeving inzake bedrijfseconomisch toezicht, maatregelen treft waarin de term „eigen vermogen” wordt gebruikt of wordt

gerefereerd aan dat begrip, ziet hij erop toe dat deze term of dit begrip in overeenstemming is met de definitie in de hierna volgende artikelen.

2. Onder kredietinstellingen in de zin van deze richtlijn worden verstaan de instellingen waarop Richtlijn 77/780/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/524/EEG ⁽⁴⁾, van toepassing is.

Artikel 2

Algemene beginselen

1. Met inachtneming van de in artikel 6 vastgestelde limieten bestaat het niet-geconsolideerde eigen vermogen van kredietinstellingen uit de hierna genoemde bestanddelen:

1. gestort kapitaal in de zin van artikel 22 van Richtlijn 86/635/EEG plus agiorekening, maar zonder de cumulatief preferente aandelen;
2. reserves in de zin van artikel 23 van Richtlijn 86/635/EEG en de resultaten van het voorgaande jaar die zijn overgedragen door bestemming van het definitieve resultaat. De Lid-Staten kunnen alleen toestaan dat tussentijdse positieve resultaten worden meegeteld voordat een formeel besluit is genomen, wanneer zij zijn geverifieerd door met de controle van de rekeningen belaste personen en wanneer ten genoegen van de bevoegde autoriteiten is aangetoond dat het bedrag daarvan is geraamd overeenkomstig de beginselen, neergelegd in Richtlijn 86/635/EEG, en netto is, na aftrek van alle te verwachten lasten en van voorzieningen voor dividenden;
3. herwaarderingsreserves in de zin van artikel 33 van Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschappen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 84/569/EEG ⁽⁶⁾;
4. de fondsen voor algemene bankrisico's in de zin van artikel 38 van Richtlijn 86/635/EEG;
5. waardecorrecties in de zin van artikel 37, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG;
6. andere bestanddelen in de zin van artikel 3;
7. de in artikel 4, lid 1, bedoelde aansprakelijkheidsverplichtingen van leden van kredietinstellingen met de rechtsvorm van coöperatieve verenigingen en de hoofdelijke verplichtingen van de leningnemers van bepaalde, in de vorm van een fonds georganiseerde instellingen;
8. cumulatief preferente aandelen met een vaste looptijd alsmede achtergestelde leningen in de zin van artikel 4, lid 3.

⁽³⁾ PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB nr. L 309 van 4. 11. 1986, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB nr. L 314 van 4. 12. 1984, blz. 28.

⁽¹⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1986, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 1.

Zoals bepaald in artikel 6 worden de volgende bestanddelen afgetrokken:

9. het bezit aan eigen aandelen van de kredietinstelling, tegen boekwaarde;
10. immateriële activa in de zin van artikel 4, (activa) post 9, van Richtlijn 86/635/EEG;
11. negatieve resultaten van enige betekenis van het lopende boekjaar;
12. deelnemingen in andere kredietinstellingen en in financiële instellingen ten belope van meer dan 10 % van het kapitaal van die instellingen, alsmede achtergestelde schuldvorderingen en de in artikel 3 bedoelde, in het bezit van de kredietinstelling zijnde schuldtitels, uitgegeven door kredietinstellingen en financiële instellingen waarin zij voor meer dan 10 % van hun kapitaal deelneemt;
Indien tijdelijk aandelen in een andere kredietinstelling of financiële instelling worden gehouden met het oog op een financiële bijstandsoperatie, bedoeld om die instelling te saneren en te redden, kan de toezichthoudende autoriteit ontheffingen van deze bepaling verlenen.
13. deelnemingen in andere kredietinstellingen en andere financiële instellingen ten belope van 10 % of minder van het kapitaal van die instellingen, alsook achtergestelde schuldvorderingen en de in artikel 3 bedoelde, in het bezit van de kredietinstelling zijnde schuldtitels, uitgegeven door andere dan de in punt 12 bedoelde kredietinstellingen en andere financiële instellingen, voor het bedrag van het totaal van deze deelnemingen, achtergestelde schuldvorderingen en schuldtitels dat 10 % van het eigen vermogen van de kredietinstelling, berekend vóór de aftrek van de bestanddelen genoemd in de punten 12 en 13, te boven gaat.

Wat de eventuele berekening van het niet-geconsolideerde eigen vermogen betreft, mogen de Lid-Statens in afwachting van de latere coördinatie van de consolidatiebepalingen toestaan dat moedermaatschappijen die onderworpen zijn aan een toezicht op geconsolideerde basis, in de consolidatie begrepen deelnemingen in andere financiële of kredietinstellingen, niet aftrekken. Deze bepaling geldt voor alle voorschriften inzake bedrijfseconomisch toezicht die via communautaire besluiten worden geharmoniseerd.

2. Het begrip „eigen vermogen” als gedefinieerd in de punten 1 tot en met 8 van lid 1 houdt een maximum aan bestanddelen en bedragen in. Het gebruik van deze bestanddelen of de vaststelling van lagere plafonds alsmede de aftrek van andere bestanddelen dan die welke vermeld zijn in lid 1, punten 9 tot en met 13, worden overgelaten aan het oordeel van de Lid-Statens. Deze zijn evenwel gehouden te streven naar een grotere convergentie met het oog op een gemeenschappelijke definitie van het begrip „eigen vermogen”.

Daartoe legt de Commissie uiterlijk drie jaar na de in artikel 9, lid 1, bedoelde datum een verslag betreffende de toepassing van deze richtlijn voor aan het Europese Parlement en de Raad, eventueel vergezeld van de wijzigingen die zij nodig acht. Uiterlijk vijf jaar na de in artikel 9, lid 1, genoemde datum zal de Raad, op voorstel van de Commissie, in samenwerking met het Europese Parlement en na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité, de definitie van

het eigen vermogen onderzoeken en opnieuw bezien met het oog op een uniforme toepassing van de gemeenschappelijke definitie.

3. De kredietinstelling moet onmiddellijk en zonder beperking kunnen beschikken over de in lid 1, punten 1 tot en met 5, vermelde bestanddelen om risico's of verliezen te dekken zodra deze zich voordoen. Het bedrag van deze bestanddelen moet ten tijde van hun berekening vrij zijn van elke voorzienbare belasting of daarvoor gecorrigeerd zijn voor zover deze belastingen het bedrag verlagen ten belope waarvan deze bestanddelen aangewend kunnen worden voor het dekken van risico's of verliezen.

Artikel 3

Andere bestanddelen bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 6

1. Het door een Lid-Staat gebruikte begrip „eigen vermogen” kan andere bestanddelen inhouden, mits deze, ongeacht hun wettelijke of boekhoudkundige benamingen, de volgende kenmerken bezitten:
 - a) zij staan ter vrije beschikking van de kredietinstelling ter dekking van de normale risico's van het bankbedrijf, indien de verliezen of de waardeverminderingen nog niet zijn vastgesteld;
 - b) het bestaan ervan blijkt uit de interne rekeningen;
 - c) het betrokken bedrag wordt vastgesteld door het bestuur van de kredietinstelling, gecontroleerd door onafhankelijke accountants, ter kennis gebracht aan de bevoegde autoriteiten en aan hun toezicht onderworpen. Op het punt van de controle kan de interne controle voorlopig worden geacht aan bovenvermelde voorwaarden te voldoen totdat de communautaire bepalingen waarbij een externe controle verplicht wordt gesteld, van toepassing zijn geworden.
2. Als andere bestanddelen kunnen ook worden aanvaard schuldtitels met een onbepaalde looptijd en andere financieringsinstrumenten die aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) zij kunnen niet worden terugbetaald op initiatief van de houder of zonder voorafgaande toestemming van de toezichthoudende autoriteit;
 - b) de schuldovereenkomst moet bepalen dat de kredietinstelling de betaling van rente over de schuld mag uitstellen;
 - c) de vorderingen van de leninggever op de leningnemende kredietinstelling moeten volledig achtergesteld zijn bij die van alle niet-achtergestelde crediteuren;
 - d) de documenten inzake de uitgifte van de schuldtitels moeten bepalen, dat schuld en niet-betaalde rente gebruikt kunnen worden om verliezen op te vangen, terwijl de kredietinstelling haar werkzaamheden kan voortzetten;
 - e) alleen de daadwerkelijk gestorte bedragen worden in aanmerking genomen.

Hierbij komen nog andere cumulatief preferente aandelen dan die bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8.

Artikel 4

1. De aansprakelijkheidsverplichtingen van de leden van de in artikel 2, lid 1, punt 7, bedoelde kredietinstellingen met de rechtsvorm van coöperatieve verenigingen, omvatten het niet-gestorte kapitaal van deze instellingen en de statutaire verplichting van de leden van deze coöperatieve instellingen tot het doen van aanvullende niet-terugbetaalbare stortingen wanneer de kredietinstelling verlies lijdt. In dat geval dienen de stortingen onmiddellijk gevorderd te kunnen worden.

Met de hiervoor bedoelde bestanddelen worden gelijkgesteld de hoofdelijke verplichtingen van de leningnemers in het geval van als fonds georganiseerde kredietinstellingen.

Al deze bestanddelen kunnen in het eigen vermogen worden opgenomen, voor zover zij overeenkomstig de nationale wetgeving tot het eigen vermogen van dit soort instellingen worden gerekend.

2. De Lid-Staten mogen garanties die zij of hun autoriteiten aan openbare kredietinstellingen verlenen, niet tot het eigen vermogen van deze kredietinstellingen rekenen.

Het Koninkrijk België wordt evenwel tot en met 31 december 1994 van deze verplichting ontheven.

3. De Lid-Staten of de bevoegde autoriteiten mogen de in artikel 2, lid 1, punt 8, bedoelde cumulatief preferente aandelen met een vaste looptijd, alsmede de aldaar bedoelde achtergestelde leningen in het eigen vermogen opnemen, indien er bindende overeenkomsten bestaan volgens welke deze leningen in geval van faillissement of liquidatie van de kredietinstelling worden achtergesteld bij de vorderingen van alle andere crediteuren en eerst worden terugbetaald nadat alle andere op dat tijdstip opeisbare schulden zijn voldaan.

De achtergestelde leningen moeten daarnaast aan de volgende criteria voldoen:

- a) alleen de daadwerkelijk gestorte middelen worden in aanmerking genomen;
- b) de betrokken middelen hebben een oorspronkelijke looptijd van ten minste vijf jaar, waarna terugbetaling mogelijk is; indien de looptijd van de schuld onbepaald is, moet een opzeggingstermijn van vijf jaar worden overeengekomen, tenzij de betrokken middelen niet langer als eigen vermogen worden beschouwd, of tenzij voor vervroegde terugbetaling uitdrukkelijk voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten is vereist. De bevoegde autoriteiten kunnen toestemming verlenen voor vervroegde terugbetaling van dergelijke middelen, mits het initiatief hiertoe uitgaat van de leningnemer en de solvabiliteit van de kredietinstelling onaangetast blijft;
- c) de hoogte tot welke zij kunnen worden gerekend tot het eigen vermogen zal geleidelijk worden verlaagd gedurende ten minste de vijf jaar die voorafgaan aan de datum van de terugbetaling;
- d) de leningsovereenkomst bevat geen bepalingen krachtens welke de lening in bepaalde omstandigheden, andere dan de liquidatie van de kredietinstelling, vóór de overeengekomen datum moet worden terugbetaald.

Artikel 5

Tot aan een latere coördinatie van de voorschriften inzake de consolidatie zijn de volgende regels van toepassing:

1. wanneer de berekening op geconsolideerde grondslag dient te geschieden, worden de in artikel 2, lid 1, genoemde bestanddelen voor hun geconsolideerde bedragen in aanmerking genomen overeenkomstig de bij Richtlijn 83/350/EEG vastgestelde regels. Bovendien mogen de volgende creditbestanddelen („negatieve bestanddelen”) voor de berekening van het eigen vermogen met de geconsolideerde reserves worden gelijkgesteld:
 - minderheidsbelangen in de zin van artikel 21 van Richtlijn 83/349/EEG als de integrale consolidatiemethode wordt toegepast;
 - het eerste consolidatieverschil in de zin van de artikelen 19, 30 en 31 van Richtlijn 83/349/EEG;
 - de omrekeningsverschillen die overeenkomstig artikel 39, lid 6, van Richtlijn 86/635/EEG in de geconsolideerde reserves worden opgenomen;
 - het verschil dat voortvloeit uit de vermelding van bepaalde deelnemingen overeenkomstig de in artikel 33 van Richtlijn 83/349/EEG beschreven methode.
2. wanneer bovengenoemde bestanddelen debetbestanddelen („positieve bestanddelen”) zijn, dienen zij bij de berekening van het geconsolideerde eigen vermogen in mindering te worden gebracht.

*Artikel 6**Aftrek en limieten*

1. Voor de in artikel 2, lid 1, punten 3 en 5 tot en met 8, bedoelde bestanddelen gelden de volgende limieten:
 - a) de som van de bestanddelen genoemd in de punten 3 en 5 tot en met 8 mag niet meer bedragen dan 100 % van de som van de bestanddelen genoemd in de punten 1 en 2, verminderd met de som van de bestanddelen genoemd in de punten 9, 10 en 11;
 - b) de som van de bestanddelen genoemd in de punten 7 en 8 mag niet meer bedragen dan 50 % van de som van de bestanddelen genoemd in de punten 1 en 2, verminderd met de som van de bestanddelen genoemd in de punten 9, 10 en 11;
 - c) de som van de bestanddelen genoemd in de punten 12 en 13 wordt in mindering gebracht op de som van alle bestanddelen.
2. Het in artikel 2, lid 1, punt 4, bedoelde bestanddeel vormt een afzonderlijke categorie. Voorlopig wordt dit bestanddeel zonder limiet opgenomen in het eigen vermogen, maar telt het niet mee bij de berekening van de grondslag voor de limiet van de bestanddelen genoemd in de punten 3 en 5 tot en met 8. Binnen zes maanden na de inwerkingtreding van de toepassingsbepalingen van de onderhavige richtlijn stelt de Commissie, overeenkomstig de procedure van artikel 8, de definitieve behandelingswijze van dit bestanddeel voor in het primair eigen vermogen of in het aanvullend eigen vermogen.
3. Aan de in lid 1 genoemde limieten moet zijn voldaan met ingang van de datum van inwerkingtreding van de toepassingsmaatregelen van de richtlijn van de Raad betreffende een solvabiliteitscoëfficiënt voor kredietinstellingen, doch uiterlijk op 1 januari 1993.

Kredietinstellingen die deze limieten overschrijden, moeten het aandeel van de in artikel 2, lid 1, punten 3 en 5 tot en met 8, genoemde bestanddelen geleidelijk verminderen ten einde vóór bovengenoemde datum aan de voorgeschreven limieten te voldoen.

4. De bevoegde autoriteiten kunnen kredietinstellingen toestemming geven om in tijdelijke en uitzonderlijke omstandigheden de in lid 1 genoemde limiet te overschrijden.

Artikel 7

Ten genoegen van de bevoegde autoriteiten moet worden aangetoond dat aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 is voldaan.

Artikel 8

Onverminderd het in artikel 2, lid 2, tweede alinea, bedoelde verslag, stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de noodzakelijke technische aanpassingen vast ten behoeve van:

- de verduidelijking van de definities om een eenvormige toepassing van de richtlijn binnen de Gemeenschap te verzekeren;
- de verduidelijking van de definities om bij de toepassing van de richtlijn rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- de aanpassing van de terminologie en de verwoording van de definities aan latere richtlijnen inzake het bankwezen en aanverwante materies.

Artikel 9

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen, uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van de toepassingsmaatregelen van de richtlijn van de Raad betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen, doch niet later dan 1 januari 1993. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De in lid 2 bedoelde mededeling behelst tevens ten behoeve van de Commissie een opgave, vergezeld van een toelichting, van de specifieke maatregelen die zijn genomen en van de bestanddelen die door de onderscheiden bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkend worden als deel uitmakend van het eigen vermogen.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 17 april 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

C. SOLCHAGA CATALAN